

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VI. Plures sententiæ Patrum Orthodoxorum de consuetudinibus &
decretis Ecclesiæ, sive Traditionibus institutisq[ue] maiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Colly-
rij hære-
ticorum
Lib. I.

tradantur. Cineres quoque eorum in baptisterium inferantur, ubi nullus transitum habeat: aut in parietem, aut in fossas pavimentorum mittantur, ne introeuntium inquinentur pedibus. Pallas & vela, quæ in ministerio sanctuarij sordidata fuerint, Diaconi cum humilibus ministris lavent: non eicientes è Sacrario velamina Dominicæ mense, ne fortè pulvis Domini Corporis malè decidat. De velis ianuarum cura sit Ostiarijs ex admonitione maiorum: ne quis negligens aut ignarus ad velum ianux domus Domini manus inconditè tergat, sed statim coërcitus discat omnis homo, quia velum atrij domus Domini sanctum est. Si fortè quispiam Presbyter vel Diaconus Sacrarij syndonem aut velum subtracta vendiderit, Iudæ Iscariotis similis estimabitur. Calicem ad perferendum Sanguinè Domini adoptatum cum omni munditia Minister præparet: ne non benè lotus calix Diacono offerenti cedat in peccatum. Ad hunc modum cum omni honestate cuncta, quæ supra exposuimus, debent impleri. Tales ad ministerium eligantur Clerici, qui digni possint Dominica Sacramenta tractare. Tandem in fine epistolæ ipse Clemens ista verba adijcit: Hæc præcepta à sancto Petro Apostolo accepi, & tibi frater charissime insinuare curavi, ut servari omnia præcipias sine macula. Rursum in altera epistola idem Clemens scribit in hunc modum: Hic (id est in præfati vita) positos oportet nos agnoscere voluntatem Dei. Quoniam in alijs locis sacrificare & Missas celebrare non licet, nisi in quibus Episcopus proprius iusserit, & eo loco qui ab Episcopo

Missæ non
nisi in co-
secrato
loco cele-
branda.

regulariter ordinato (tenente videlicet civitatem) consecratus fuerit. Hæc Apostoli à Domino acceperunt, & nobis tradiderunt: hæc nos docemus, vobisque & omnibus absque reprehensione tenere & docere mandamus. Hactenus Clemens. Satis jam (ut arbitror) liquet Apostolos multa tradidisse fidelibus, quæ non sunt expressa in Scripturis divinis: id quod etiam pleraque ex his quæ subjiciemus, commonstrabunt.

C A P U T VI.

Plures sententia Patrum Orthodoxorum de consuetudinibus & decretis Ecclesiæ, sive traditionibus institutisque majorum.

1. Quid de illis dicendum, qui negligunt Ecclesiæ traditiones & decreta, ex sancto Marjre Ignatio, & sancto Clemente.
2. Magnum testimonium sancti Irenæi de suprema Romanæ Ecclesiæ auctoritate, ejuque fidelium traditionibus.
3. Propugnat Traditiones sanctus Polycarpus.
4. Querimonia sancti Basilij de neglectu traditionum & decretorum Ecclesiæ.
5. Sanctus Epiphanius contra hæreses maxime urget auctoritatem & traditiones Ecclesiæ.
6. Itemque sanctus Ioannes Damascenus pro oratione pro defunctis, pro veneratione Crucis & sanctorum, atque imaginum.
7. Sancti Hieronymi doctrina de servandis fideliter Ecclesiæ traditionibus.
8. Sancti Augustini.
9. Vincentij item Lirinensis eius contaverit.

LIBET hic coacervare plures sententias Patrum Orthodoxorum de consuetudinibus & decretis Ecclesiæ, sive traditionibus institutisque majorum: ob id maxime, quod hæretici hujus temporis modis omnibus conentur abrogare quidquid sancta Mater Eccle-

ecclesia recepit, quod ipsis non placet. Igitur Ignatius, beati Iohannis evangelistae discipulus, in epistola quam scribit ad Heronem Daconum, ita loquitur: Omnis qui aliquid dixerit praeter illa quae tradita sunt, tametsi fide dignus sit, tametsi ieiunet, tametsi virginitatem seruet, tametsi signa faciat, tametsi propheter, lupus tibi appareat in grege ovium: corruptionem operans. Beatus Clemens, Petri Apostoli discipulus, in calce cuiusdam epistolae suae ait: In iudicio Dei ignis aeterni tormenta sustinebit, qui Ecclesiastica decreta neglexerit.

Clarissimus Martyr Christi Irenaeus, Polycarpi Martyris auditor, (quem Polycarpum discipulum Joannis Apostoli fuisse constat) tertio Adversus haereses libro ita scribit: Maxima, & antiquissima, & omnibus cognita, a gloriosissimis duobus Apostolis Petro & Paulo Romae fundata & constituta Ecclesiae, traditionem, quam habet ab Apostolis, & annuntiatam hominibus fidem, per successiones Episcoporum pervenientem usque ad nos, indicantes, confundimus: omnes eos quoquo modo, vel per sui placentiam pravam, vel per vanam gloriam, vel per caecitatem & malam sententiam, aliter quam oportet colligunt. Ad hanc enim Ecclesiam, propter potentioris principalitatem, necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est, eos qui sunt ubique fideles: in qua semper conservata est ea quae est ab Apostolis traditio.

Et paulo post, Ea, inquit, quae est ab Apostolis in Ecclesia traditio, per-

venit usque ad nos: & Polycarpus non solum ab Apostolis edoctus, & conversatus cum multis ex his qui Dominum nostrum viderunt, sed etiam ab Apostolis in Asia, in ea, quae est Smyrnis, Ecclesiam constitutus Episcopus, quem & nos vidimus in prima nostra aetate (multum enim perseveravit: & valde senex gloriosissime & nobilissime martyrium faciens, exivit de hac vita) hic docuit semper quae ab Apostolis didicerat, quae & Ecclesiae tradidit, & sola sunt vera.

Deinde cum idem Irenaeus dixisset, Apostolos in Ecclesiam, quasi in dives depositorium, plenissime contulisse omnia quae sunt veritatis, addidit: Quid si neque Apostoli quidem Scripturas reliquissent nobis: nonne oportebat ordinem sequi traditionis, quam tradiderunt his quibus committebant Ecclesias?

Beatus Basilius magnus, in epistola quam scribit ad Occidentales episcopos, facit huiusmodi querimoniam. Tribulationes, inquit, nostrae vel nobis tacentibus vobis sunt cognita, utpote quae in toto orbe sint divulgata. Patrum decreta contemnuntur. Apostolicae traditiones nihili sunt, recentiorum hominum inventa Ecclesiis inferuntur: seniores ingemiscunt, dum vetera praesentibus comparant: iuvenes eò miserabiliores sunt, quod non videant quibus bonis privati sint.

Epiphanius Cyprensis eximiae sanctitatis episcopus, in libro quem adversus haereses scripsit, refellens impia dogmata Aërij haere-

Collyrij haereticorum Lib. 1.

Denuo Irenaeum.

4. S. Basilius traditiones vehementer propagat.

5. S. Epiphanius urget traditiones contra haereticos.

Item S. Clemens.

2. S. Irenaeus de auctoritate traditionum & Romana Ecclesia.

3. Item S. Polycarpus pro eo narratio-ne S. Irenaei.

Colly-
gii hære-
ticorum
Lib. I.

hæretici, qui neque pro defun-
ctis orandum, neque diebus ab
Ecclesia præscriptis jejunandum
esse asserbat; inter cetera qui-
bus Ecclesiæ consuetudinem &
Patrum traditiones defendit, sic
loquitur: *Quis verò ista rectius no-
vit, hicne seductus homo qui adhuc su-
perest, & in vivis etiam nunc agit, an
Martyres qui ante nos fuerunt, quiq;
ante nos habuerunt in Ecclesia tradi-
tionem à suis Patribus acceptam, quam
& hi rursus à Patribus ante se viven-
tibus didicerant? Deinde paucis
interjectis addit idem Epipha-
nius: Quis poterit Matris statuta Pa-
trisque legem (ut verbis Salomonis
utamur) dissolvere? Nam Salomon,
Audi, inquit, fili sermones Patris tui,
& ne repellas leges Matris tue; osten-
dens quòd per Scripturam & sine Scri-
ptura docuerit Pater, hoc est, Deus,
Unigenitus, & Spiritus sanctus quodq;
Mater nostra Ecclesia leges habeat apud
se repositas indissolubiles, quæ everri non
possunt. Hæc Epiphanius.*

Prov. I.
& 6.

6

S. Ioan-
nes Da-
masce-
nus
laudat
tradi-
tionem
oran-
di pro de-
functis.

S. Joannes Damascenus cæle-
sti sapientiâ locupletissimus, in
Sermonem de Defunctis, in quo te-
stimonijs ex Dionysio Areopa-
pita, Joanne, Chrylostomo, Gre-
gorio Nysseno, & Athanasio
Magno adductis, comprobatur,
preces eleëmofynas, & cetera pia
opera pro fidelibus qui obdormie-
runt peracta, plurimum prodesse
ipsis Defunctis, hæc dicit: *Hoc
est, quod vult ac consulit misericors
Deus, ut nos mutuo tam in vita quam
post mortem beneficijs prosequamur.
Nisi enim id in oculis eius rectum foret,*

*nunquam dedisset occasionem habende
memoriæ Defunctorum in Sacrificio
illo incurto, neque item celebra-
ndorum ternariorum, novenariorum,
quadragenariorum, & anniversario-
rum: quæ sanè inconcussa & ita certa,
ut de eis disputare non oporteat, Apo-
stolica Catholicaque Ecclesia, ac popu-
lus eius à Deo collectus, pietatq; dedi-
tus, absque omni contractione custodit.*

Idem ipse Joannes Damascenus
quarto libro Orthodoxæ fi-
dei, postquam ostendit nos ju-
stè adorare Crucem Dominicam,
venerari præsepium, sepulchrū,
& similia, ac non sine causa con-
verti ad Orientem dum Deo sup-
plicamus; addit hæc verba: *Non
est scripta ista Apostolorum traditio,
nam multa sine scripto nobis tradita
sunt. Rursum eodem libro post
illa omnia quibus copiosè decla-
rat nos debere beatam Virginem
Mariam Deiparam, ceterosque
Sanctos colere, eis templa eri-
gere, eos invocare, imaginibus-
que ipsorum honorem exhibere,
mox subdit: Hæc traditio scripta
non est: quòd autem plurima sancti
Apostoli tradiderint sine scripto, Pau-
lus gentium Apostolus testatur dicens:
Ergò fratres state & tenete traditio-
nes nostras, quas edocti estis sive per
sermonem, sive per epistolam nostram.
Et rursus: Laudo vos fratres, quia
per omnia mei meministis, & sicut tra-
didi vobis traditiones tenetis.*

Vir illustris beatus Hierony-
mus scribens Lucino Betico, ait:
*De sabbatho, quod quaeris, urum
jejunandum sit, & de Eucharistia, an*

Collyrii
Hereticorum
Lib. I.
Quotidianum
Romae &
in Hispania
p. 11.

accipienda quotidie, quod Romana
Ecclesia & Hispanica observare per-
hibentur; ego illud te breviter ad-
monendum puro, traditiones Eccle-
siasticas (praesertim quae fidei non
officiunt) ita observandas, ut à
majoribus tradite sunt, nec alio-
rum consuetudinem aliorum con-
trario more subverti. Atque utinam
omni tempore ieiunare possimus, Eu-
charistiam quoque semper accipere,
Psalmistam audire dicentem:

Psalm. 33.
G. state & videte quoniam suavis
est Dominus. Et paulò post, Vna-
quaque, inquit, provincia, praecepta
maiorum leges Apostolicas arbitretur.

8. Sanctus Pater Augustinus, pre-
clarum Ecclesiae fidus, in Epistola
ad Calulanum scribit hunc in
modum: In his rebus de quibus ni-
hil certi statuit divina Scriptura,
mos populi Dei & instituta maiorum
pro lege tenenda sunt: & sicut pra-
varicatores divinarum legum, ita
contemptores Ecclesiasticarum con-
suetudinum coercendi sunt.

9. Vincentius Lirinensis, vetu-
stus, pius & eruditus Scriptor, in
libro quem Adversus haereses edi-
dit, super his verbis beati Pauli
Apostoli, *Devita profanas vocum
novitates*, ita loquitur: Profanae
sunt, quae nihil habent sacri, nihil
religiosi, ab Ecclesia penetrabilibus
(quae est templum Dei) penitus ex-
tranea. Profanas, inquit, vocum
novitates, id est, dogmatum, rerum,
sententiarum novitates, quae sunt
vetustati, quae antiquitati contraria.
Quae si recipiantur, necesse est ut fi-
des beatorum Patrum aut tota, aut

certè magna ex parte violetur: ne-
cesse est ut omnes omnium aetatum fi-
deles, omnes Sancti, omnes casti, con-
tinentes, virgines, omnes Clerici, I. e.
viri & Sacerdotes, tanta Confesso-
rum millia, tanti Martyrum exer-
citus, tanta urbium, tanta populo-
rum celebritas & multitudo, tot in-
sulae tot provinciae, Reges, gentes,
regna, nationes, totus postremo iam
panis terrarum orbis per Catholicam
fidem Christo capiti incorporatus,
tanto saeculorum tractu ignorasse, er-
rasse, blasphemasse, nescisse quid cre-
deret, pronuntietur. Profanus, in-
quit, vocum novitates devita: quae
recipere atque sectari nunquam Ca-
tholicorum, semper verò heretico-
rum fuit. Et paucis interfectis ait
idem Vincentius: Cunctis eviden-
ter perspicueque monstratur, hoc apud
omnes ferè hereticos quasi solemne
esse ac legitimum, ut semper profa-
nis novitatibus gaudeant, antiqui-
tatis scita fastidiant, & per exposi-
tiones falsi nominis scientia, a fide
naufragent. Contrà verò Catholi-
corum hoc ferè proprium, deposita
sanctorum Patrum & commissa ser-
vare, damnare, profanas novitates:
sicut praedixit, & iterum dixit Apo-
stolus, Si quis annuntiaverit pra-
terquam quod acceptum est, anathe-
ma sit. Haec tenentur ex Vincentio
Lirinensi. Profecto insolenter
nimum infantiunt haeretici, qui
majorum praecipis & Ecclesiae
consuetudinibus atque decretis
contemptis, absurda alia, quae
pro suae voluntatis arbitrio se-
quantur, sibi somniant.

A a a a

C A-